

Arbejderkommission, og han bebrejdede Thinget, at det for en Tid tilbage havde stemt imod Arbejderkommissionen. Men jeg maa minde det ærede Medlem om, at Grunden til, at man den Gang stemte derimod, var den, at Grundlaget derfor var af en saadan Art, at man ikke kunde anse det for rigtigt, nemlig de meget omtalte Schemata, og i det Stykke — synes det mig — har det siden efter vist sig, at vi ingenlunde have taget fejl. Det har vist sig, at ved Bearbejdelse deraf maatte det Meste af Stoffet kastes bort. Endelig hævdede det ærede Medlem meget stærkt, at han ikke for Dieblirket kunde gjøre Noget, men naar vi først fik Penge til en Arbejderkommission, skulde der komme noget ganske Udmærket. Jeg behøver blot at minde om, hvorledes det er gaaet med de sidste Kommissioner, vi have haft, hvorledes det t. Ex. er gaaet med Kirkekommissionen og Fattigkommissionen, uden at jeg for øvrigt vil udtale nogen Dadel over disse Kommissioner, men jeg tror dog at kunne sige, at de snarere have været en Hindring for Lovgivningsarbejdet fremme end det Modsatte. Det er i det Hele efter min Mening en Feil hos den Retning, hvortil det ærede Medlem hører, at de ville drøine Alt i Kommissioner, det er det Raad, de have imod enhver Sygdom, og naar de saa faae nedfat en Kommission, saa maa, saa længe den arbejder, Ingen røre ved den Sag. Det er Noget, der er saa meget mere farligt for vort Folk, som danske Karakterer have en stærk Tilbøjelighed til at anvende Ordene: Noget maa der gøres. Men naar dette Noget saa er en Kommissionsnedsættelse, og det bliver derved, er der ikke Meget vundet, thi i Kommissionen bliver der saa — jeg vil ikke sige prøvet, men talt i det Uendelige, og det er det hele Lægemiddel, man veed at anvende, men det er et Lægemiddel, som jeg ikke tror synderlig vel egnet til at virke som virkeligt Lægemiddel. Det ærede Medlem viste ikke rigtigt, om det havde været Alvor med vort Forslag om en parlamentarisk Kommission i forrige Samling, idet man først var fremkommen med Forslaget i Thinget en af de aller sidste Dage i Samlingen. Jeg antager ikke, at man havde Rundstab om, at Rigsdagen skulde sluttes et Par Dage derefter, og i alt Fald, naar Regjeringen havde haat den Opfattelse, at en saadan Kommission var nyttig, havde det jo staaet i dens Magt at forlange Sessjonen. Dette vilde vist have været meget berettiget lige overfor en saa vigtig Sag, som man saa vel havde faaet Tid nok til at overveje. Jeg kan saaledes ikke forstaa, at der kan være den mindste Grund for det ærede Medlem til at mene, at det ikke skulde have været Alvor med dette Forslag om en parlamentarisk Kommission. Det ærede Medlem sagde forøvrigt, at Landet ikke vilde have en parlamentarisk Kommission. Hvorfor veed det ærede Medlem det? Det skulde have vist sig, formodentlig ved Ar-

bejdermøder; men fra Sylland har det jo netop lydt, at man ikke vilde have en Regjeringskommission. Jeg har jo nok set, at der har været holdt et eller to Møder her paa Sjælland, hvor man har været imod en saadan parlamentarisk Kommission. (Vri: Der har været mange flere.) Ja, det veed jeg ikke Noget om. (Udfrydelse af Bønderne.) Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds bemærker her, at der forleden Dag indkom en Adresse til Støtte for en parlamentarisk Kommission, og den kom jo netop fra Arbejderbefolkningen, saa jeg tror, at man med fuldstændig Berettigelse kan sige, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem har udtalt, at der over hele Landet har givet sig tilkjenende et bestemt Onske imod en parlamentarisk Kommission, tilmed da der fra Sylland er indkommet Adresser om netop at være imod en Regjeringskommission. Jeg siger ikke, at det er hele Landets Mening at ville have en parlamentarisk Kommission, det veed jeg ikke Noget om; men jeg siger blot, at man ikke kan tale om, at det er hele Landets Mening, at det ikke vil have den. Jeg maa tillade mig at udtale et Par Ord om en Misforstaaelse, der har indsnæget sig, formodentlig fordi jeg har udtalt mig noget korthættet, nemlig da jeg udtalte mig om Tilstanden, idet jeg benyttede den ærede Undervisningsministers Ord om, at Tilstanden var mindre god, og at Lydigheden var ved at svinde bort, hvortil jeg saa burde have tilføjet, at saaledes var deres Opfattelse, som stode paa det gamle Standpunkt; det at ville tilbagefalde det gamle Lydighedsforhold er efter min Mening en Umulighed, men at der igrødt i mange Forhold finder betænkelige Tilstande Sted, er rigtigt nok, det har jeg tidligere udtalt, og jeg skal ikke komme tilbage dertil; men Skylden derfor ligger i, at vi befunde os i en Overgangstilstand, fra hvilken vi kun kunne komme bort ved at tage fat paa de nye Arbejder, der f. Ex. foreligger i vort Forslag. Det er ad den Vej, mener jeg, man kan hjælpe Samfundet, og ikke ved, at den ærede Minister henkaster en Yttring om, at han vil udbrede Gudsfrøgt; thi det vil efter min Opfattelse ikke fra Ministerstolen kunne lade sig gjøre i nogen synderlig Grad. Det andet Punkt er Militærvesenet. Jeg har mærket, at man har tillagt mig den Mening, at jeg skulde være stemt for Afvæbning, og at enhver Benstre-mand skulde være stemt derfor; dette er en Feil-tagelse, naar jeg er bleven opfattet saaledes. Det har naturligvis ikke kunnet være min Mening i en løst hentet Udtalelse at fremsætte nogen Dom for eller imod et saa vigtigt Spørgsmaal; men naar jeg sagde, at ethvert Benstre maatte ønske Krigen's Afstaaelse, saa tænkte jeg derved paa Universitetsbenstre-mænd (Bogelius: Det ønske vi Allesammen). Ja, det er meget glædeligt, at vi Alle ønske det, thi saa ere vi jo enige. Naar jeg sagde, at ethvert Benstre maatte have den Anskuelse, har jeg ikke særlig tænkt paa det danske